

سازمان صنایع کوچک و شهرکهای صنعتی ایران
شرکت شهرکهای صنعتی استان سمنان

منطقه ویژه اقتصادی سمنان

بلوار محراب

بلوار جوان

بلوار محراب

شرکت آب و فاضلاب
روستای استان سمنان

بلوار امیرکبیر

بلوار سردار سلیمانی

میدان استاندارد

شرکت شهرکهای
صنعتی استان سمنان

مزیت های مناطق ویژه اقتصادی

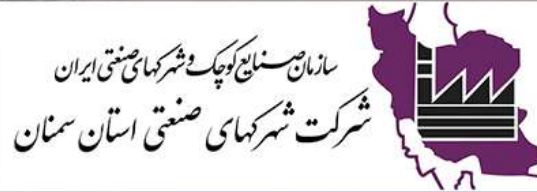
مزایای منطقه ویژه اقتصادی سمنان

قانون و مقررات مناطق ویژه اقتصادی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

منطقه ویژه اقتصادی سمنان

پیام مدیرعامل	۱
تعریف منطقه ویژه اقتصادی	۲
اهداف منطقه ویژه اقتصادی	۳
مزیت های منطقه ویژه اقتصادی	۴
تفاوت منطقه ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری	۵
معرفی منطقه ویژه اقتصادی سمنان	۶
مزایای منطقه ویژه اقتصادی سمنان	۷
قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی	۱۲
■ قسمت اول: هدف	۱۲
■ قسمت دوم: تعاریف و کلیات	۱۲
■ قسمت سوم: مقررات ورود و صدور کالا	۱۳
■ قسمت چهارم: مقررات سرمایه گذاری و ثبت	۱۴
■ قسمت پنجم: مقررات متفرقه	۱۵
آیین نامه تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی	۱۶
■ فصل اول: کلیات	۱۹
■ فصل دوم: قرارداد کار	۲۰
■ فصل سوم: شرایط کار	۲۲
■ فصل چهارم: مرجع حل اختلاف	۲۳
■ فصل پنجم: آموزش و کار یابی	۲۳
■ فصل ششم: اشتغال اتباع خارجی	۲۴
■ فصل هفتم: تامین اجتماعی	۲۴
■ فصل هشتم: متفرقه	۲۵

سازمان صنایع کوچک و شهرکهای صنعتی ایران
شرکت شهرکهای صنعتی استان سمنان

منطقه ویژه اقتصادی سمنان

دفتر مرکزی: سمنان، میدان استاندارد د، بلوار جوان، شرکت

شهرک های صنعتی استان سمنان

کد پستی: ۳۵۱۵۹-۸۳۶۱۱

تلفن: ۰۲۳-۳۳۳۷۰۷۲۳

فکس: ۰۲۳-۳۳۳۷۲۳۸۲

آدرس منطقه: سمنان، کیلومتر ۸ سمنان-مشهد

جنب شهرک صنعتی سمنان

پایگاه اینترنتی: Email: semnan@isipo.ir semnan.isipo.ir

SEM NAN SPECIAL ECONOMIC ZONE

HEAD OFFICE:

IRAN, SEMNAN, STANDARD SQ., JAVAN BLV

POST CODE: 83611-35159

TEL: 023-33370723

FAX: 023-33372382

LOCAL OFFICE:

SEM NAN SPECIAL ECONOMIC ZONE, SEMNAN, IRAN

Tell: +98 23 33370723

Web site: semnan.isipo.ir

Email: semnan@isipo.ir

محمد رضا باقری

مدیر عامل شرکت شهرکهای صنعتی استان سمنان و مدیر مسئول منطقه ویژه اقتصادی سمنان

توسعه اقتصادی عبارتست از رشد اقتصادی همراه با تغییرات بنیادین در اقتصاد و افزایش ظرفیت‌های تولیدی اعم از ظرفیت‌های فیزیکی، انسانی و اجتماعی. در توسعه اقتصادی، رشد کمی تولید حاصل خواهد شد اما در کنار آن، نهادهای اجتماعی نیز متحول خواهند شد.

توسعه منطقه‌ای به مفهوم برنامه ریزی بخشی و محلی که فقط به مسایل و پتانسیل‌های یک روستا یا بخش و یا شهرستان و استان بدون توجه با سایر نواحی انجام می‌شود، نیست، بلکه به این مفهوم است که چگونه می‌توان برای یک منطقه که ممکن است شامل چند شهر بزرگ در یک منطقه و یا چند استان و یا ایالت، برنامه ریزی داشت تا در سطح ملی و جهانی به برتری‌های نسبی مورد نظر مسئولین و سیاستمداران آن منطقه نایل شد و در این میان از توازن در پیشرفت و رشد آن منطقه بصورت همگن بهره‌مند شد. تئوریهای توسعه منطقه‌ای عمدتاً ریشه در سه شاخه علمی علوم منطقه‌ای، اقتصاد منطقه‌ای و جغرافیای تئوریک دارند.

مناطق ویژه اقتصادی در کنار ایجاد زیرساخت برای استقرار واحدهای تولیدی و بالابردن سطح تولید ناخالص داخلی و ایجاد اشتغال زمینه‌های لازم را برای رشد فنی و علمی و رفاه منطقه‌ای فراهم می‌نماید و باعث رشد و توسعه منطقه‌ای خواهد شد.

به دلیل رشد و توسعه متوازن مناطق مختلف کشور هیات محترم وزیران و مجلس شورای اسلامی نسبت به تصویب ایجاد مناطق ویژه اقتصادی در کشور اقدام نموده‌اند، منطقه ویژه اقتصادی سمنان نیز یکی از این مناطق می‌باشد که در فاصله کمی از پایتخت سیاسی ایران و در یک موقعیت استراتژیک و در شاهراه مواصلاتی جنوب به شمال و شمال به جنوب کشور با دسترسی به خط آهن سراسری و فرودگاه واقع شده است و زمینه بسیار مناسبی را برای سرمایه‌گذاری و ایجاد ارزش افزوده برای سرمایه‌گذاران و فعالان بخش اقتصادی فراهم آورده است.

تعریف مناطق ویژه اقتصادی

بر اساس قانون، مناطق ویژه اقتصادی جزو قلمرو گمرکی کشور محسوب نمی شوند و مبادلات بازرگانی آنها با خارج کشور و یا با سایر مناطق آزاد و ویژه، مشمول محدودیت ها و ممنوعیت های مقررات واردات و صادرات نمی شود و از حقوق گمرکی، سود بازرگانی و کلیه عوارض ورود و صدور تحت هر عنوان معاف می باشد.

این مناطق از تسهیلات قانونی خاص در امور صادرات و واردات کالا، اشتغال، بیمه و تامین اجتماعی، سرمایه گذاری و ثبت، صدور مجوز برای فعالیت های اقتصادی، حضور اتباع خارجی، بانک، بیمه و... برخوردار می باشد و از امکانات زیربنایی از قبیل فرودگاه، راه آهن، راههای اصلی و سایر زیرساخت های مورد نیاز سرمایه گذاری برخوردار می باشند و دارای موقعیت جغرافیایی استراتژیک می باشند.

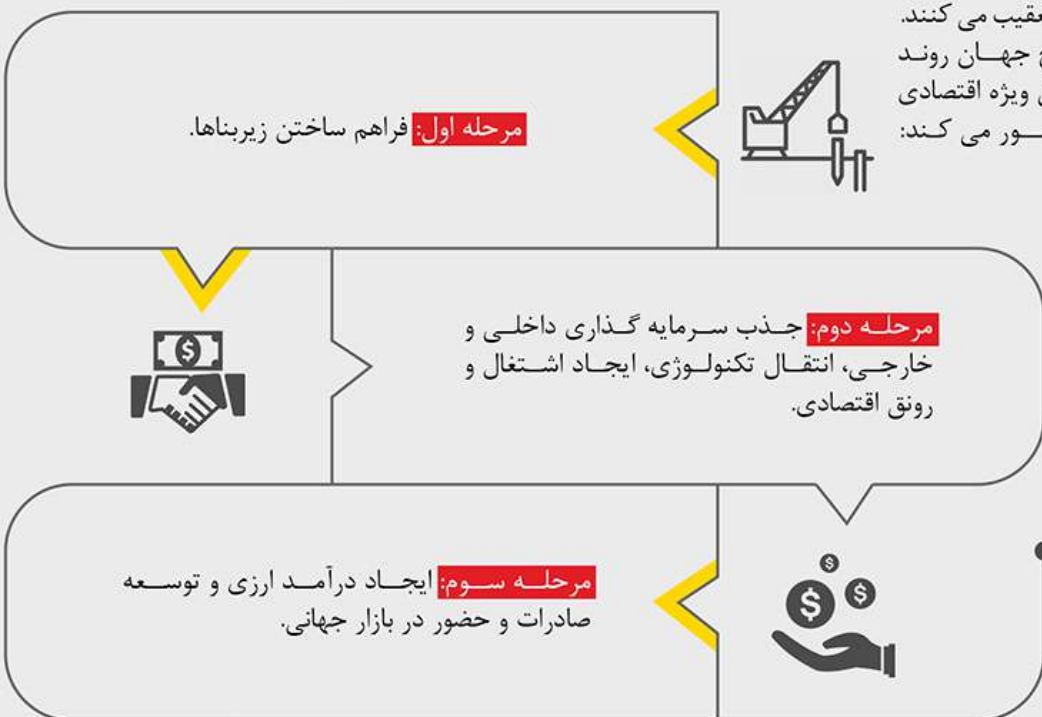
مناطق هستند که به منظور پشتیبانی از فعالیت های اقتصادی و برقراری ارتباط تجاری بین المللی و تحرک در اقتصاد منطقه ای و تولید و پردازش کالا، انتقال فن آوری، صادرات غیر نفتی، ایجاد اشتغال مولد و جلب و تشویق سرمایه گذاری داخلی و خارجی، صادرات مجدد، عبور خارجی (ترانزیت) و انتقال کالا (ترانشیب) در محدوده ای از سرزمین اصلی ایجاد می شوند. و دارای ویژگی های زیر می باشند:

اهداف مناطق ویژه اقتصادی

یکی از راهکارهای اساسی به منظور ایجاد مزیت‌های رقابتی، انتخاب مناطق بالقوه مستعد در نقاط خاصی از کشور است که در آن بتوان شرایط مناسب را برای فعالیتهای اقتصادی جهت حضور در بازارهای جهانی و رقابت با کالاهای ارائه شده از سوی شرکت‌های خارجی در مناطق ویژه اقتصادی ایجاد نمود.

این مناطق اهدافی از قبیل جذب سرمایه‌های خارجی، دستیابی به فناوری پیشرفته، کسب دانش‌های مدیریتی، ایجاد فرصتهای شغلی جدید، محرومیت‌زدایی از مناطقی که امکان رشد و توسعه بالقوه را دارند، جذب نقدینگی سرگردان داخلی و کمک به مهار تورم، کسب درآمد ارزی و افزایش صادرات را تعقیب می‌کنند. از طرفی در سطح جهان روند شکل‌گیری مناطق ویژه اقتصادی از سه مرحله عبور می‌کند:

۱ معافیت تولید کنندگان کالا و واحدهای خدماتی از پرداخت عوارض معمول در داخل کشور و امکان ثبت شرکت با هر میزان مشارکت سهامدار خارجی برای فعالیت در منطقه ویژه اقتصادی وعدم نیاز به دریافت مجوزهای رایج در سرزمین اصلی جهت تأسیس واحد صنعتی

۲ معافیت تولید کنندگان کالا و خدمات از پرداخت هر نوع عوارض معمول در کشور و منجمله عوارض تجمیع.

۳ تبعیت از قوانین و مقررات کار در مناطق آزاد کشور و مستثنی بودن واحدهای تولیدی و خدماتی از شمول قانون کار و تامین اجتماعی داخلی

۴ ورود مواد اولیه و ماشین آلات خط تولید به واحدهای صنعتی مستقر در منطقه با حداقل تشریفات و بدون نیاز به پرداخت حقوق ورودی

۵ ترخیص کالا با استفاده از معافیت حقوق ورودی مواد و قطعات اولیه خارجی بکاررفته در کالای تولید شده به میزان درصد ارزش افزوده محصول

۶ امکان صادرات کالای تولید شده در منطقه به خارج از کشور بدون تعهدات ارزی و با حداقل تشریفات

۷ امکان صدور گواهی مبدأ برای کالاهای تولید شده در منطقه

۸ امکان خرید زمین با تسهیلات ویژه و ترهین سند جهت دریافت تسهیلات از بانکهای داخلی قبل از تولید

۹ مستثنی بودن فعالیتهای تولیدی و خدماتی از شمول قانون کار و تبعیت از قوانین و مقررات مناطق ویژه کشور در امور مربوط به اشتغال نیروی انسانی و روابط کار، بیمه و تامین اجتماعی.

تفاوت مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری

ردیف	توضیحات	مناطق آزاد تجاری	مناطق ویژه اقتصادی
۱	واردات کالا از خارج	معاف از مالیات و عوارض	معاف از مالیات و عوارض
۲	صادرات مجدد کالاها به خارج	معاف از مالیات و عوارض	معاف از مالیات و عوارض
۳	کالاهای (قطعات) مجزا و مواد خام وارد شده به مناطق از سرزمین اصلی	در صورت صدور کالا، تابع مقررات عمومی صادرات و واردات در سرزمین اصلی است	در صورت صدور کالا، تابع مقررات عمومی صادرات و واردات در سرزمین اصلی است
۴	واردات کالاهای خارجی به سرزمین اصلی	تابع مقررات عمومی صادرات - واردات به سرزمین اصلی است	تابع مقررات عمومی صادرات - واردات به سرزمین اصلی است
۵	تخلیه، بارگیری، ترانزیت و ترانشیپ کالاها به خارج	معاف از مالیات و عوارض، تنها هزینه های انبارداری و خدماتی پرداخت می شود	معاف از مالیات و عوارض، تنها هزینه های انبارداری و خدماتی پرداخت می شود
۶	ثبت شرکتهای مالکیت‌های معنوی و صنعتی	تابع مقررات خاص حاکم بر مناطق آزاد	تابع مقررات حاکم بر سرزمین اصلی
۷	بهره برداری از زمین	فروش/اجاره به ایرانیان و اجاره به خارجیان	فروش/اجاره به ایرانیان و اجاره به خارجیان
۸	نرخ مبادله ارز	تابع نرخ مبادله ارز بازار منطقه آزاد	تابع نرخ مبادله ارز در بانکهای داخلی
۹	گواهی مبدا	صدور به وسیله سازمان منطقه	صدور به وسیله سازمان منطقه
۱۰	خرده فروشی	مجاز	غیرمجاز
۱۱	عملیات بانکی به وسیله بخش خصوصی	مورد تایید قانون است	تنها فعالیت بانکهای داخلی پذیرفته شده است
۱۲	عملیات بیمه توسط بخش خصوصی	مورد تایید و پذیرش قانون است	تابع قوانین سرزمین اصلی است
۱۳	سرمایه گذاری خارجی	به وسیله قانون «جلب و تشویق سرمایه گذاری خارجی» پذیرفته و مورد حمایت است	به وسیله قانون «جلب و تشویق سرمایه گذاری خارجی» پذیرفته و مورد حمایت است
۱۴	درصد مشارکت سرمایه گذاری خارجی	تا ۱۰۰٪ صاحبان سهام	تا ۱۰۰٪ صاحبان سهام
۱۵	ورود به مناطق	ویزا هنگام ورود به کشور نیاز نیست و در مناطق صادر می شود	قبل از ورود نیاز به اخذ ویزا است. درخواستها باید پذیرفته، تایید و تحویل وزارت خارجه شود
۱۶	مقررات اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تامین انسانی	تابع مقررات حاکم بر مناطق	تابع مقررات حاکم بر مناطق

از مهمترین اقدامات انجام شده جهت راه اندازی منطقه مذکور می توان به موارد زیر اشاره نمود:

- تملک زمین و اخذ سند مالکیت به میزان ۱۰۰۰ هکتار از اراضی منطقه
- اخذ تاییدیه ارزیابی زیست محیطی
- طراحی طرح جامع و تصویب در هیات محترم وزیران
- احداث منبع زمینی ۱۰۰۰۰ مترمکعبی آب
- آماده سازی بلوار ورودی و خروجی منطقه و اجرای بخشی از شبکه گاز و عملیات خاکی منطقه
- محصور نمودن (فنس کشی منطقه)
- اجرای بخشی از شبکه توزیع آب و شبکه داخلی برق
- احداث ساختمان های اداری، گمرک و گهبانی
- نصب دوربین های مدار بسته پیرامونی
- محصور نمودن کل منطقه ویژه
- اجرای شبکه توزیع آب، برق، گاز و فیبر نوری
- اخذ کد گمرکی

با پیگیری های صورت گرفته توسط شرکت شرکهای صنعتی استان سمنان مجوز منطقه ویژه اقتصادی سمنان، در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۴ مهرماه سال ۱۳۸۹ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و هیات محترم وزیران پس از تایید شورای محترم نگهبان در ۴ اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۰ مسئولیت ایجاد منطقه ویژه اقتصادی سمنان را با گرایش تجاری-صنعتی به شرکت شهرکهای صنعتی استان سمنان ابلاغ نمود. این منطقه در زمینی به مساحت ۱۰۰۰ هکتار در فاصله ۱۰ کیلومتری شرق شهر سمنان و در مجاورت شهرک صنعتی و ایستگاه راه آهن شهرک صنعتی سمنان و فرودگاه سمنان واقع می باشد.

مزایای منطقه ویژه اقتصادی سمنان

- قرار گرفتن در کریدور شمال-جنوب و شرق-غرب نزدیکی به پایتخت با توجه به فاصله ۲۰۰ کیلومتری وجود منابع عظیم مواد معدنی وجود خط آهن سراسری در مجاورت منطقه وجود نیروی کار متخصص و مجرب وجود فرودگاه در مجاورت منطقه ویژه
- قرار گرفتن در مجاورت شهرک صنعتی سمنان و امکان استفاده و تبادل مواد اولیه و محصولات و توان مهندسی با واحدهای صنعتی موجود در شهرک صنعتی
- عدم نیاز به دریافت مجوزهای رایج از ادارات مختلف برای فعالیتهای اقتصادی، عمرانی، ساختمانی، فرهنگی، آموزشی و خدماتی در منطقه ویژه سمنان. سازمان مسئول منطقه ویژه جایگزین تمامی دستگاههای مرتبط بوده و مجوزهای لازم را راساً صادر می کند.
- معافیت از پرداخت حقوق ورودی کالای تولیدی در منطقه به هنگام ورود به کشور به میزان مجموع ارزش افزوده و ارزش مواد اولیه و قطعات داخلی بکار رفته در محصول تولیدی.
- امکان صدور کالای تولیدی مازاد بر ارزش افزوده به سرزمین اصلی (داخل کشور) پس از پرداخت حقوق ورودی متعلقه.
- بلا مانع بودن توقف طولانی مدت انواع کالا و مواد اولیه وارده به منطقه و عدم نگرانی از متروکه شدن آنها.
- امکان ترانزیت و صادرات مجدد برای کالاهای وارده به منطقه با حداقل تشریفات اداری.
- عدم نیاز به ارائه اظهار نامه و پروانه صادراتی برای عودت مواد اولیه و قطعات خارجی که پس از ورود به منطقه برای پردازش، تبدیل، تکمیل و یا تعمیر به داخل کشور حمل شده است.

درصد	مساحت	صنعت
18.3	977,437	سایه‌بان
15.2	809,311	کلی غیرفلزی
8.3	431,271	سنگی
10.8	551,055	خاکی
16.2	841,037	فلزی
8.3	431,037	برق و الکترونیک
8.8	451,218	تعمیر و نایط و مواد ساختمانی
8.3	431,037	چسوم
3.7	189,718	مصنوع کوچک
100	5,382,378	جمع

صنایع و راه‌ها

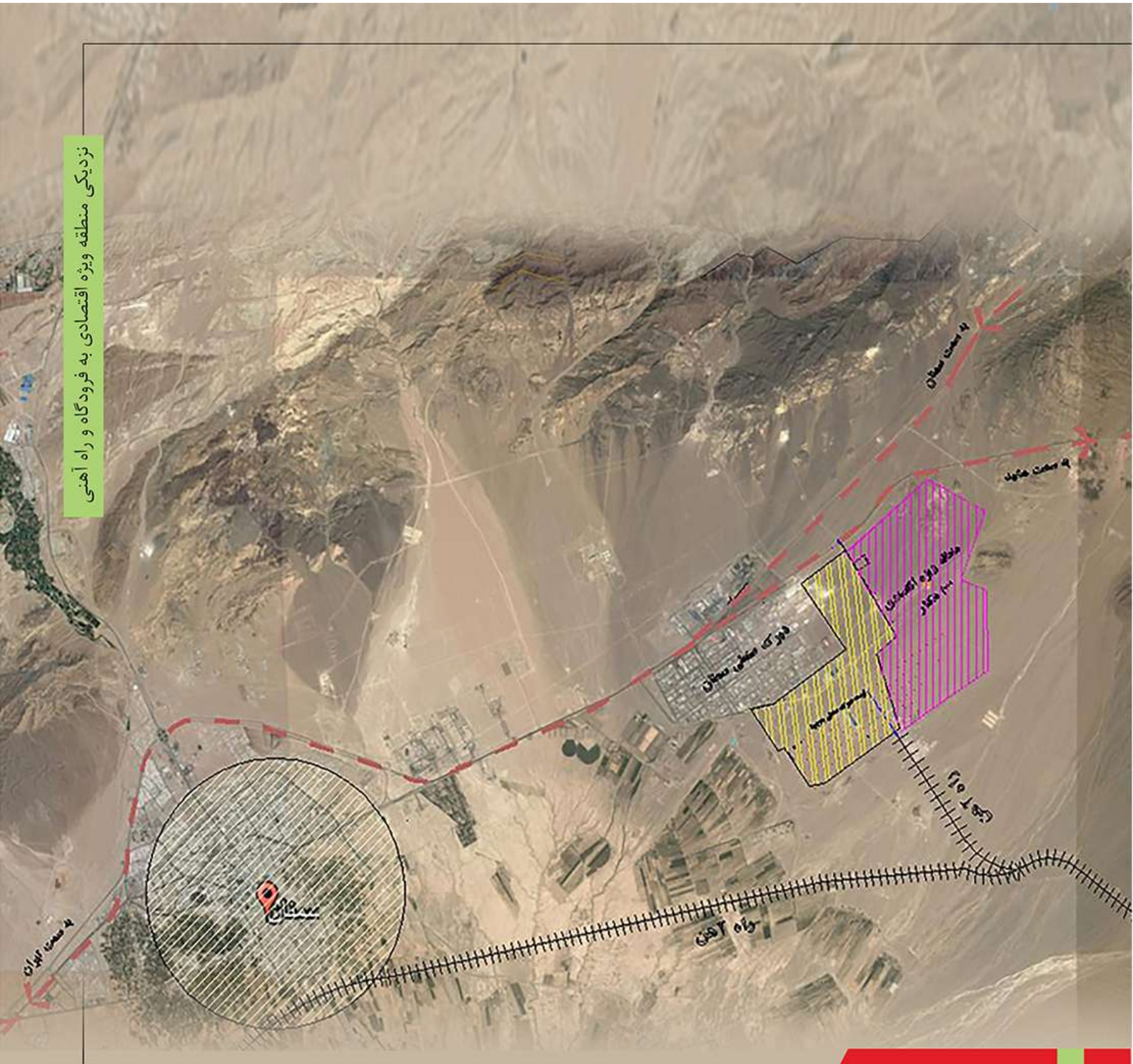
صنایع شیمیایی	صنایع غذایی
صنایع غیرفلزی	صنایع فلزی
صنایع نساجی	صنایع برق و الکترونیک
چسوم	صنایع سلولزی
واحدهای کارگاهی کوچک	

خدمات

پست برق ۲۰۰/۳۳	خدماتی
پست برق ۱۰/۰.۴	منبع آب
گمرک	تصفیه خانه
تجاری	آتش نشانی
	معدن

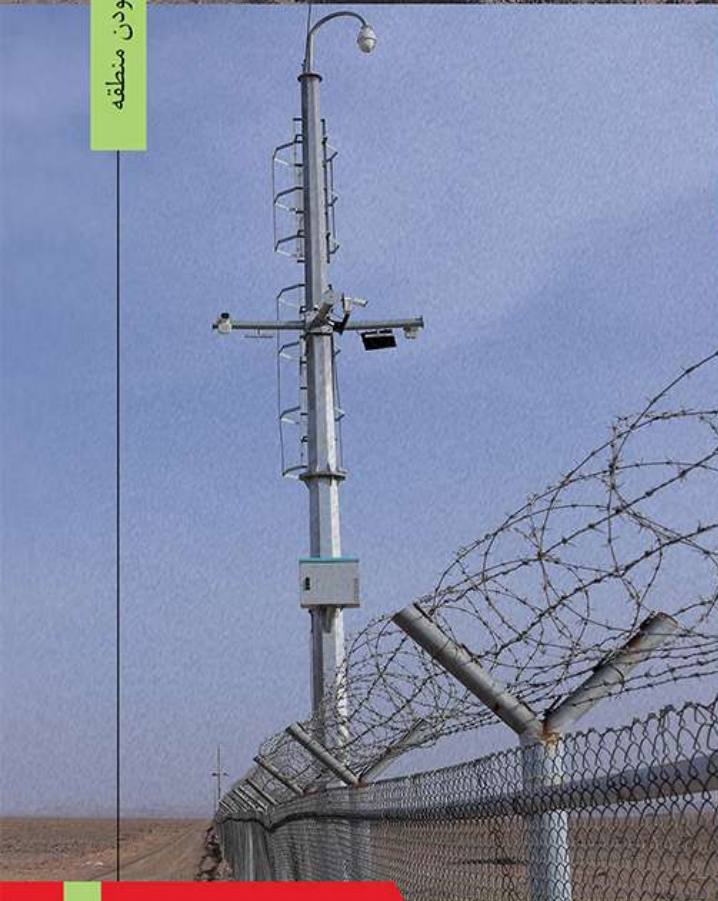
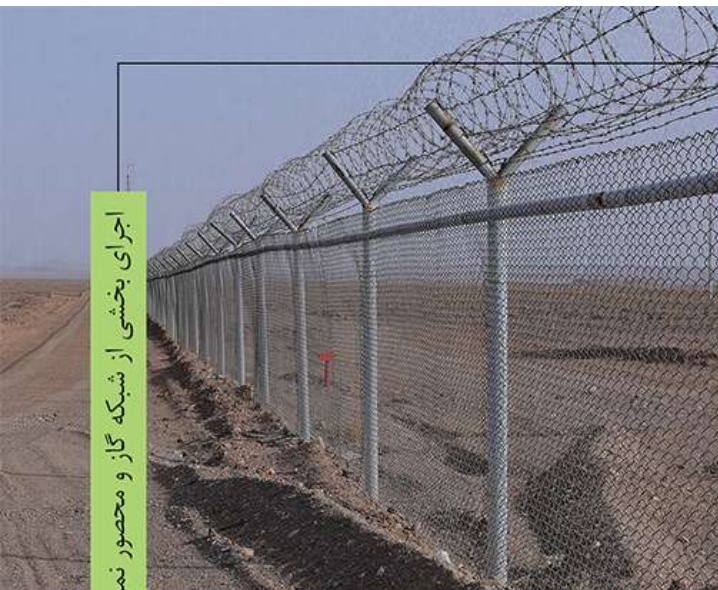
سایر

باسکول	فضای سبز
ترینال	انبارها
محدوده	مسکونی موقت
	هتل

نزدیکی منطقه ویژه اقتصادی به فرودگاه و راه آهنی

اجرای بخشی از شبکه گاز و محصور نمودن منطقه

قسمت دوم: تعاریف و کلیات

- ماده ۲ - در این قانون واژه های زیر به جای نام ها یا عبارت های مشروح مربوط به کار می رود :
کشور : کشور جمهوری اسلامی ایران .
گمرک : گمرک جمهوری اسلامی ایران .
منطقه : منطقه ویژه اقتصادی .
سازمان : سازمان هر منطقه ویژه اقتصادی .
دبیرخانه : دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد .
- ماده ۳ - هیات وزیران در اجرای این قانون ، مسوولیت های زیر را نیز برعهده دارد :
الف - تعیین و یا تغییر سازمان مسوول منطقه اعم از دولتی و غیردولتی .
ب - نظارت بر فعالیت های مناطق در چارچوب برنامه ها و اهداف آنها .
- تبصره ۱ - هیات وزیران می تواند در صورت نیاز ، سازمانی دولتی را به منظور اداره منطقه ویژه ایجاد نماید . اساسنامه این سازمان ها بنا به پیشنهاد دبیرخانه به تصویب هیات وزیران می رسد .
- تبصره ۲ - تعیین سازمان مسوول منطقه از بین اشخاص حقوقی غیردولتی منوط به تملک (یا واگذاری رسمی دستگاههای دولتی ذیربط) و تصرف اراضی واقع در محدوده منطقه ویژه مورد نظر توسط اشخاص حقوقی غیردولتی ، قبل از صدور مجوز هیات وزیران می باشد . ضابطه تغییر سازمان مسوول منطقه در چنین صورتی تابع قراردادی می باشد که با رعایت این قانون فی ما بین دبیرخانه و سازمان منعقد می شود .

قانون ومقررات مناطق ویژه اقتصادی

قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی
جمهوری اسلامی ایران
قسمت اول - هدف
قسمت دوم - تعاریف و کلیات
قسمت سوم - مقررات ورود و صدور کالا
قسمت چهارم - مقررات سرمایه گذاری و ثبت
قسمت پنجم - مقررات متفرقه

قسمت اول: هدف

- ماده ۱ - به منظور پشتیبانی از فعالیت های اقتصادی و برقراری ارتباط تجاری بین المللی و تحرک در اقتصاد منطقه ای و تولید و پردازش کالا ، انتقال فناوری ، صادرات غیرنفتی ، ایجاد اشتغال مولد و جلب و تشویق سرمایه گذاری داخلی و خارجی ، صادرات مجدد ، عبور خارجی (ترانزیت) و انتقال کالا (ترانشیب) به دولت اجازه داده می شود در شهرستان هایی که استعداد و توان لازم برای تحقق اهداف مذکور را دارند مناطقی را با عنوان منطقه ویژه اقتصادی ایجاد نماید .
- تبصره ۱ - در مناطق ویژه اقتصادی که برای فعالیت های معین ایجاد شده اند ، تعیین محدوده جغرافیایی ، طرح جامع و کالبدی ، نوع و حدود فعالیت مجاز هر یک از آنها به موجب این قانون و با پیشنهاد دبیرخانه و تصویب هیات وزیران خواهد بود .
- تبصره ۲ - ایجاد مناطق ویژه اقتصادی جدید با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود .

قسمت سوم: مقررات ورود و صدور کالا

■ ماده ۸ - مبادلات بازرگانی مناطق با خارج از کشور و یا با سایر مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری و صنعتی پس از ثبت در گمرک از حقوق گمرکی، سود بازرگانی و کلیه عوارض ورود و صدور تحت هر عنوان معاف بوده و مشمول محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های مقررات واردات و صادرات به استثنای محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های قانونی و شرعی نمی‌شود و مبادلات بازرگانی مناطق با سایر نقاط کشور به استثنای مناطق یادشده در فوق تابع مقررات صادرات و واردات می‌باشد.

■ تبصره ۱ - کالاهایی که برای به کارگیری و مصرف از سایر نقاط کشور به مناطق حمل می‌گردند از موارد نقل و انتقال داخلی کشور است. ولی صادرات آنها از مناطق به خارج از کشور تابع قانون مقررات صادرات و واردات مصوب ۱۳۷۲/۷/۴ می‌باشد.

■ تبصره ۲ - کالاهای صادراتی که تشریفات صدور (اعم از بانکی و اداری) آنها به طور کامل انجام شده پس از ورود به منطقه صادرات قطعی تلقی می‌گردد.

■ تبصره ۳ - مواد اولیه و قطعات خارجی وارد شده به مناطق که جهت پردازش، تبدیل، تکمیل یا تعمیر به داخل کشور وارد می‌شود تابع مقررات ورود موقت بوده پس از پردازش، تبدیل یا تکمیل یا تعمیر جهت استفاده در منطقه بدون تنظیم اظهارنامه و پروانه صادراتی یا حداقل تشریفات گمرکی به مناطق مرجوع و تسویه می‌گردد.

■ ماده ۴ - سازمان می‌تواند مطابق آیین نامه ای که به تصویب هیات وزیران می‌رسد، علاوه بر خدماتی که دستگاه‌های اجرایی ارائه می‌نمایند در قبال ارائه خدمات عمومی زیربنایی و مهندسی و تسهیلات مواصلاتی، انبارداری، تخلیه، بارگیری، بهداشتی فرهنگی، ارتباطات، آموزشی و رفاهی و جوهی را دریافت نماید. اشخاص حقیقی و حقوقی که در منطقه به کار تولید کالا و خدمات فعالیت دارند، برای فعالیت در محدوده منطقه از پرداخت هرگونه عوارض معمول در کشور معاف می‌باشند.

■ ماده ۵ - فعالیت‌های سازمان منطقه صرفاً در حدود فعالیت‌هایی است که براساس این قانون مجاز می‌باشد.

■ ماده ۶ - بودجه سالانه هر منطقه که توسط سازمان دولتی اداره می‌شود در چارچوب سیاستگذاری و رعایت برنامه‌های دولت تهیه و طبق مفاد اساسنامه مربوط به تصویب خواهد رسید.

■ ماده ۷ - صدور مجوز برای انجام فعالیت‌های اقتصادی، عمرانی، ساختمانی و فرهنگی و آموزشی و خدماتی مطابق سیاست‌ها و مقررات دولت و در چارچوب طرح جامع و کالبدی مصوب هر منطقه در اختیار سازمان مسوول آن منطقه می‌باشد.

■ تبصره - در موارد تخلف از سیاست‌ها و مقررات یادشده در فوق دستگاه‌های ذیربط مراتب را به سازمان مسوول منطقه اعلام می‌نمایند و سازمان مکلف به رفع تخلف می‌باشد.

- ماده ۱۲ - گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است تقاضای صاحبان کالا را برای ترانزیت کالا و حمل مستقیم از سایر مبادی ورودی به مناطق، پذیرفته و تسهیلات لازم را از این جهت فراهم نماید.
- ماده ۱۳ - مهلت توقف کالاهای وارد شده به منطقه با تشخیص مدیریت منطقه است. ضوابط مربوط به توقف کالا در اماکن و محوطه های منطقه توسط سازمان تعیین و اعمال می گردد.

قسمت چهارم: مقررات سرمایه گذاری و ثبت

- ماده ۱۴ - نحوه پذیرش و ورود و خروج سرمایه خارجی و سود حاصل از آن به منطقه و چگونگی و میزان مشارکت خارجیان در فعالیت های هر منطقه براساس قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰ / ۱۲ / ۱۹ انجام خواهد شد.
- ماده ۱۵ - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظف است براساس درخواست سازمان منطقه و طبق آیین نامه مصوب هیات وزیران اقدامات زیر را انجام دهد:
- الف - ثبت شرکت و یا شعب نمایندگی شرکتهایی که قصد فعالیت در منطقه را دارند منصرف از میزان مشارکت سهام داخلی و یا خارجی آنها و همچنین ثبت مالکیت های مادی و معنوی در منطقه.
- ب - تفکیک املاک و مستغلات واقع در منطقه با نظر سازمان منطقه و صدور اسناد مالکیت تفکیکی ذیربط با رعایت قوانین جاری کشور.

- ماده ۹ - ورود کالا به صورت مسافری به هر میزان از منطقه به سایر نقاط کشور ممنوع می باشد.
- ماده ۱۰ - واردکنندگان کالا به مناطق می توانند تمام یا قسمتی از کالاهای خود را در مقابل قبض انبار تفکیکی معامله که توسط سازمان منطقه صادر خواهد شد به دیگران واگذار نمایند. در این صورت دارنده قبض انبار تفکیکی، صاحب کالا محسوب خواهد شد.
- تبصره - مدیریت هر منطقه مجاز است حسب درخواست متقاضی نسبت به صدور گواهی مبداء برای کالاهایی که از منطقه خارج می شوند با تایید گمرک ایران اقدام نماید. بانک های کشور مکلف به پذیرش گواهی موضوع این تبصره هستند.
- ماده ۱۱ - کالاهای تولید و یا پردازش شده در منطقه هنگام ورود به سایر نقاط کشور به میزان مجموع ارزش افزوده و ارزش مواد اولیه داخلی و قطعات داخلی به کار رفته در آن مجاز و تولید داخلی محسوب و از پرداخت حقوق ورودی معاف خواهد بود.
- تبصره ۱ - نحوه تعیین ارزش افزوده در آیین نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد.
- تبصره ۲ - مواد اولیه و قطعات خارجی به کار رفته در کالاهای تولید یا پردازش شده مشروط به پرداخت حقوق ورودی، مجاز و در حکم مواد اولیه و قطعات داخلی می باشد.
- سود بازرگانی منظور شده در حقوق ورودی خودرو و قطعات منفرجه آن با رعایت ماده (۷۲) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۷ می باشد.

قسمت پنجم: مقررات متفرقه

■ ماده ۱۶- امور مربوط به اشتغال نیروی انسانی و روابط کار، بیمه و تامین اجتماعی در منطقه براساس مقررات مصوب و جاری در مناطق آزاد تجاری - صنعتی خواهد بود.

■ ماده ۱۷- هرگونه حقوق مکتسبه اشخاص حقیقی و حقوقی قبل از ایجاد منطقه معتبر بوده و ادامه فعالیت آنان در چارچوب طرح جامع منطقه مجاز خواهد بود.

■ ماده ۱۸- وزارتخانه ها، سازمانها، موسسه ها و شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت در حیطه وظایف قانونی، خدمات لازم از قبیل برق، آب، مخابرات، سوخت و سایر خدمات را در حدود امکانات و با نرخ های مصوب جاری در همان منطقه جغرافیایی به مناطق ارائه خواهند نمود.

■ ماده ۱۹- مناطق موجود تابع این قانون بوده و سازمانهای مسوول مناطق ویژه اقتصادی که تا تاریخ تصویب این قانون ایجاد گردیده اند جهت ادامه فعالیت خود مکلفند حداکثر ظرف یک سال (از تاریخ تصویب این قانون) وضعیت خود را با این قانون تطبیق دهند.

■ ماده ۲۰- محدوده مناطق ویژه اقتصادی جزو قلمرو گمرکی جمهوری اسلامی ایران نمی باشد و گمرک مکلف است با رعایت مفاد ماده (۸) این قانون در مبادی ورودی و خروجی آنها به منظور اعمال مقررات مربوط به صادرات و واردات استقرار یابد.

■ ماده ۲۱- فعالیت های درون هر منطقه به استثنای مواردی که در این قانون به آن اشاره شده است تابع سایر قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران است.

■ ماده ۲۲- سازمان مسوول دولتی می تواند مستحقات و اراضی متعلق به خود در منطقه را براساس قیمت کارشناسی واگذار نماید.

■ تبصره - نقل و انتقال اراضی موضوع این ماده توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی بهره بردار با رعایت کاربری اراضی، موکول به ارائه گواهی پایان کار که از سوی سازمان هر منطقه صادر می گردد، خواهد بود.

■ ماده ۲۳- از تاریخ تصویب این قانون در مناطقی که سازمان مسوول آنها دولتی یا وابسته به دولت باشد، کلیه حقوق و اختیارات و تکالیف قانونی وزارت جهاد کشاورزی و سازمان جنگل ها و مراتع در امور اراضی و منابع طبیعی هر منطقه به عهده سازمان مسوول آن منطقه می باشد.

■ ماده ۲۴- اعمال امور حاکمیتی طبق قوانین موضوعه برعهده دولت می باشد.

■ ماده ۲۵- آیین نامه اجرایی این قانون با پیشنهاد وزارتخانه های امور اقتصادی و دارایی و بازرگانی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و دبیرخانه شورایعالی مناطق آزاد به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

- ماده ۶ - سازمان منطقه می تواند علاوه بر خدماتی که دستگاههای اجرایی ارائه می کنند، بهای خدمات عمومی، زیربنایی و مهندسی و تسهیلات مواصلاتی، انبارداری، تخلیه، بارگیری، بهداشتی، فرهنگی، ارتباطات، آموزشی و رفاهی را که راساً در منطقه ارائه می کند، از اشخاص حقیقی و حقوقی دریافت کند. تعرفه وجوه مذکور که باید متناسب با خدمات مربوط و با هدف حفظ موقعیت رقابتی هر منطقه باشد، توسط سازمان منطقه تنظیم و جهت تایید به شورای عالی ارائه می شود. شورا ظرف یک ماه نسبت به بررسی و تایید یا اصلاح تعرفه های مزبور اقدام کند، در غیر این صورت تعرفه های پیشنهادی تایید شده تلقی خواهد شد.
- تبصره ۱ - رعایت ضوابط نظام مهندسی و همچنین استفاده از خدمات مهندسان مشاور و پیمانکاران واجد صلاحیت فنی در مورد خدمات مهندسی لازم رعایه است.
- تبصره ۲ - سازمان های مناطق مکلفند تمهیدها و فرصت های لازم را جهت ارائه خدمات یاد شده توسط بخش غیر دولتی فراهم کنند. در این صورت نرخ تعرفه خدمات مذکور توسط سازمان های مسئول منطقه تعیین و اعمال می شود.
- ماده ۷ - سازمان مسئول منطقه موظف است هنگام صدور مجوز فعالیت، سیاستها و مقررات دولتی را رعایت و اعمال کند.
- تبصره - در صورت عدم انطباق مجوزهای صادر شده توسط سازمان با سیاست ها و مقررات دولتی، مسئولیت جبران خسارتهای احتمالی به اشخاص حقیقی و حقوقی بر عهده سازمان خواهد بود.

آیین نامه اجرایی قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی

- ماده ۱ - در این آیین نامه، واژه ها و عبارتهای زیر به جای عبارت های مشروح مربوط به کار می روند:

کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران

گمرک: گمرک جمهوری اسلامی ایران

شورای عالی: شورای عالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

دبیرخانه: دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

قانون: قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی

منطقه: منطقه ویژه اقتصادی

سازمان منطقه: شخص حقوقی دولتی و یا غیر دولتی که بنا به پیشنهاد دبیرخانه توسط شورای عالی تعیین می شود و مسئولیت اداره منطقه را عهده دار می باشد.

■ ماده ۲ - طرحهای جامع و کالبدی مناطق توسط سازمان منطقه تهیه می شود و با پیشنهاد دبیرخانه به تصویب شورای عالی خواهد رسید.

■ ماده ۳ - گزارش توجیهی و پیش نویس لایحه ایجاد مناطق ویژه اقتصادی جدید توسط دبیرخانه تهیه و پس از تایید شورای عالی به هیئت وزیران ارائه می شود.

■ ماده ۴ - مدیر منطقه توسط سازمان منطقه منصوب می شود.

■ ماده ۵ - تعیین سازمان منطقه موکول به تملک و تصرف اراضی مورد نظر قبل از صدور مجوز هیئت وزیران می باشد.

- ماده ۱۳ - تعیین ارزش افزوده و موضوع ماده (۱۱) قانون بر عهده کمیسیون مرکب از نمایندگان وزارتخانه های صنایع و معادن و بازرگانی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گمرک ایران، دبیرخانه و منطقه مربوطه است که در محل دبیرخانه تشکیل می شود.
- تبصره ۱ - مجموع ارزش افزوده و ارزش مواد اولیه و قطعات داخلی به کار رفته در کالای تولیدی که توسط کمیسیون فوق الذکر تعیین می شود کالای داخلی محسوب و در هنگام ورود به سایر نقاط کشور از پرداخت کلیه حقوق ورودی معاف می باشد.
- تبصره ۲ - ورود کالای مازاد بر ارزش افزوده تولید شده در منطقه به داخل کشور مجاز و حقوق ورودی صرفاً "به مواد اولیه و قطعات خارجی بکار رفته در آنجا تعلق خواهد گرفت .
- ماده ۱۴ - مهلت توقف کالاهای وارد شده به منطقه توسط سازمان منطقه تعیین می شود. سازمان می تواند در ظهر قبض انبار منطقه مهلت را به عنوان شرط ضمن عقد قید کند و به امضای صاحب کالا برساند و در این ضوابط ذکر کند که چنانچه صاحب کالا در مهلت تعیین شده کالای خود را خارج نسازد و یا تعیین تکلیف نکند، پس از گذشت یک ماه از اخطار کتبی به اقامتگاه قانونی صاحب کالا، سازمان مجاز است راساً نسبت به اجرای ضوابط مورد عمل خود اقدام کند .
- تبصره - صاحب کالا شخص حقیقی و یا حقوقی و یا قائم مقام قانونی او و یا متصدی حمل است که مانیفیست کالا یا قبض انبار تفکیکی و یا ظهر نویس شده به نام او صادر شده است .

- ماده ۸- مبادلات بازرگانی مناطق با خارج از کشور و یا با سایر مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری-صنعتی مجاز و مستلزم ارایه اظهار نامه گمرکی بدون هیچگونه تشریفات دیگر می باشد.
- تبصره- تضمین سازمان منطقه برای یکبار و یا سالیانه نیز مورد قبول گمرک ایران خواهد بود.
- ماده ۹ - کالاهایی که از سایر نقاط کشور به منظور تعمیر و یا تکمیل به منطقه وارد و پس از تکمیل یا تعمیر به کشور اعاده می شوند، مشمول حقوق ورودی بر اساس مقررات صادرات و واردات می باشند.
- ماده ۱۰ - اعاده عین کالای وارد شده از خارج به خارج از کشور یا اعاده کالای وارد شده از سایر نقاط کشور به داخل کشور در صورت ارائه اطلاعات مربوط به ورود کالاهای مذکور بدون هرگونه تشریفات بامجاز سازمان منطقه بلامانع است.
- ماده ۱۱ - مواد اولیه و قطعات خارجی وارد شده به مناطق که جهت پردازش، تبدیل، تکمیل یا تعمیر به داخل کشور وارد می شوند، تابع مقررات ورود موقت بوده و پس از پردازش، تبدیل یا تکمیل یا تعمیر جهت استفاده در منطقه با حداقل تشریفات گمرکی به مناطق مرجوع و تسویه می شوند.
- ماده ۱۲ - موسسات حمل و نقل و صاحبان یا دارندگان وسایل نقلیه مکلفند هنگام ورود وسیله نقلیه به منطقه، یک نسخه تصویر یا رونوشت از بارنامه هر قلم از محصولات خود را به ضمیمه فهرست کل بار به سازمان منطقه و گمرک مستقر در منطقه به منظور اعمال نظارت‌های قانونی تسلیم کنند.

■ ماده ۱۸ - سازمانهای مناطق موظفند آمار صادرات و واردات ماهانه خود را به وزارت صنعت، معدن و تجارت، گمرک، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و دبیرخانه ارسال کنند.

■ ماده ۱۹ - دبیرخانه موظف است در جهت تحقق اهداف و مأموریت ها بر عملکرد مناطق نظارت کامل نموده و گزارش آن را هر شش ماه یک بار به شورای عالی ارائه کند. مناطق نسبت به عملکرد خود در قبال شورای عالی پاسخگو می باشند.

■ تبصره - در اجرای این وظیفه قانونی، دبیرخانه مکلف به بررسی کلیه اسناد و مدارک سازمان بدون هیچ گونه استثناء اعم از دفاتر، پرونده ها، قراردادهای و مکاتبات می باشد و سازمان نیز موظف به همکاری با دبیرخانه است.

■ ماده ۲۰ - مواردی که در قانون و این آیین نامه تعیین تکلیف نشده باشد، بر طبق مقررات صادرات و واردات و امور گمرکی عمل خواهد شد.

این تصویب نامه در تاریخ ۱۳۸۶/۳/۲ به تصویب مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است. هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۵/۲/۳ بنا به پیشنهاد شماره ۸۴۸۱۴ مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۱۶ معاونت اجرایی رییس جمهور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، تصویب نمود: تصویب نامه شماره ۵۷۷۲۰/ت/۳۴۱۶۹ ه مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۲۱ به شرح زیر اصلاح می شود:

۱. در بند (۱) بعد از عبارت «تجاری - صنعتی» و عبارت «مناطق ویژه اقتصادی» اضافه می گردد.
۲. در بند (۲) قبل از عبارت «به کمیسیون» عبارت «و قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران - مصوب - ۱۳۸۴ (بااستثنای تبصره (۲) ماده (۱) قانون مزبور)» اضافه می گردد.

■ ماده ۱۵ - ثبت شرکت ها و یا شعب نمایندگی شرکت هایی که قصد فعالیت در منطقه ویژه اقتصادی را دارند صرفنظر از میزان مشارکت سهام داخلی و یا خارجی آنها و نیز ثبت مالکیت های مادی و معنوی در منطقه بر اساس درخواست سازمان منطقه بر عهده اداره ثبت اسناد و املاک مربوط و طبق ضوابط ثبت شرکت ها و مالکیت های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران موضوع تصویب نامه شماره ۲۲۱۴۵۳/ت/۱۵۰۱۱ ک مورخ ۱۳۷۴/۲/۳۰ و اصلاحات بعدی آن می باشد.

■ تبصره - در مناطق ویژه اقتصادی کلیه وظایف و اختیارات موضوع بندهای (۳) و (۶) ماده (۱) و مواد (۲) و (۳) تصویب نامه مزبور به اداره ثبت اسناد و املاک مربوط محول می شود.

■ ماده ۱۶ - تفکیک املاک و مستغلات منطقه و صدور اسناد مالکیت در منطقه صرفاً "با درخواست سازمان منطقه توسط اداره ثبت اسناد و املاک مربوط انجام می شود. انتقال املاک و مستغلات در منطقه بین اشخاص حقیقی و حقوقی در هر مرحله با اطلاع سازمان و رعایت مقررات مربوط امکان پذیر خواهد بود.

■ تبصره - صدور اسناد مالکیت تفکیکی موقوف به ارائه پایان کار صادر شده توسط سازمان منطقه می باشد.

■ ماده ۱۷ - امور مربوط به اشتغال نیروی انسانی و روابط کار و تامین اجتماعی، قرارداد کار، شرایط کار و مراجع حل اختلاف آنها بر اساس مقررات اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تامین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی، موضوع تصویب نامه شماره ۳۳۴۳۳/ت/۲۵ ک مورخ ۱۳۷۳/۱۳/۱۶ و اصلاحات بعدی آن می باشد.

■ تبصره - عبارت مناطق آزاد تجاری - صنعتی در تصویب نامه مذکور برای اجرا در مناطق ویژه اقتصادی با عبارت مناطق ویژه اقتصادی جایگزین می شود.

فصل اول - کلیات

- ماده ۱- در این تصویب نامه واژه های زیر به جای عبارتهای مشروح مربوط به کار می رود:
کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران
مناطق: مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران
دبیرخانه: دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی
سازمان: سازمان مناطق آزاد تجاری - صنعتی
مقررات: مقررات موضوع ماده (۲) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی در مورد اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تامین اجتماعی کسی که به هر عنوان در مقابل دریافت مزد یا حقوق به درخواست کارفرما کار کند.
کارگر: کسی که به هر عنوان در مقابل دریافت مزد یا حقوق به درخواست کارفرما کار کند.
کارفرما: شخصی است حقیقی یا حقوقی که کارگر به درخواست و به حساب او در مقابل در ساعت مزد یا حقوق کار کند.
کارگاه: محلی است که کارگر به درخواست کارفرما یا نماینده او در آنجا کار می کند از قبیل موسسات صنعتی، کشاورزی، معدنی، ساختمانی، ترابری مسافری، خدماتی، تجاری، تولیدی، اماکن عمومی و امثال آنها.
مزد: وجوه نقدی یا غیر نقدی و یا مجموع آنها که در مقابل انجام کار به کارگر پرداخت می شود.
مزد ثابت: مجموع مزد شغل و مزایای ثابت پرداختی به تبع شغل

- **حقوق:** هرگاه مزد به طور ماهانه تعیین و پرداخت شود، حقوق نامیده می شود.
- **مدت کار:** مدت زمانی که کارگر نیرو یا وقت خود را به منظور انجام کار در اختیار کارفرما قرار می دهد.
- ماده ۲- کلیه کارگران، کارفرمایان و کارگاه های واقع در مناطق آزاد مشمول مقررات این تصویب نامه هستند.
- تبصره - اشخاص مشمول قانون استخدام کشوری یا سایر قوانین و مقررات خاص استخدامی و نیز کارگران کارگاههای خانوادگی که انجام کار آنها منحصرًا توسط صاحب کار و همسر و خویشاوندان نسبی درجه یک از طبقه اول وی انجام می شود، مشمول مقررات این تصویب نامه نخواهند بود.
- ماده ۳- نظارت بر اجرای مقررات این تصویب نامه و رعایت حقوق کارفرمایان و کارگران و انجام تعهدات پیش بینی شده در ارتباط با قرارداد کار بر عهده سازمان منطقه خواهد بود. سازمان هر منطقه می تواند برای انجام تعهدات کارفرمایان در قبال کارگزارانشان ضمانت های لازم را اخذ نماید و در صورت عدم انجام تعهدات یادشده از سوی کارفرمایان از محل ضمانت نامه های اخذ شده تعهدات کارفرمایان یا آرای مراجع و محاکم قانون را در مورد کارگران آنها ایفا نماید.
- ماده ۴- سازمان هر منطقه با همکاری و مشارکت کارفرمایان و کارگران نسبت به تامین امکانات رفاهی مورد نیاز کارگران آن از قبیل مسکن، تاسیسات ورزشی، خدمات بهداشتی و درمانی و تسهیلات لازم به منظور تهیه آذوقه و مایحتاج عمومی اقدام خواهد کرد.

- تبصره ۲ - در مواردی که کار ماهیتا دایمی است و در قرارداد نیز ذکر مدت نشده است، دایمی تلقی می شود.
- تبصره ۳ - در مورد قراردادهای با مدت موقت و یا کار معین، هیچ یک از طرفین مجاز نیست به طور یک جانبه مبادرت به فسخ قرارداد نماید (مگر در موارد پیش بینی شده در قرارداد کار) در صورت فسخ یک جانبه قرارداد از سوی هر یک از طرفین، طرف دیگر می تواند از طریق مرجع حل اختلاف، مطالبه خسارت نماید.
- ماده ۸ - ماهیت استمراری کار در دایمی بودن قراردادهایی که مدت معین دارد، موثر نمی باشد.
- ماده ۹ - رعایت شرایط زیر برای صحت قرارداد کار الزامی است:
 - الف - مشروعیت مورد قرارداد
 - ب - معین بودن موضوع قرارداد
 - پ - عدم ممنوعیت قانونی و شرعی طرفین در تصرف اموال و یا انجام کار مورد نظر.
- تبصره - اصل بر صحت کلیه قراردادهای کار است مگر آن که بطلان آنها در مراجع ذی صلاح به اثبات برسد.

- ماده ۵ - وزارت کار و امور اجتماعی با هماهنگی سازمان هر منطقه، واحد کار و خدمات اشتغال را در هر یک از مناطق آزاد ایجاد خواهد کرد که این واحد نسبت به تنظیم امور بازار کار، نظارت بر مسایل حفاظت و بهداشت کار و سایر امور اقدام خواهد کرد.
- تبصره ۱ - سرپرست واحد کار و خدمات اشتغال با پیشنهاد سازمان هر منطقه و حکم وزیر کار و امور اجتماعی منصوب می شود.
- تبصره ۲ - سرپرست واحد کار و خدمات اشتغال موظف است هر سه ماه یک بار گزارش عملکرد این واحد را به وزارت کار و امور اجتماعی ارسال نماید.
- ماده ۶ - بازرسان کار از کارگاههای مشمول این تصویب نامه بازرسی به عمل می آورند. کارفرمایان و سازمان هر منطقه موظفند نسبت به رفع نواقص حفاظت و ایمنی محیط کار کارگران و انجام توصیه های قانونی بازرسان کار در فرصت های مقرر اقدام نمایند.

فصل دوم - قرارداد کار :

- ماده ۷ - قرارداد کار عبارت است از قرارداد کتبی که به موجب آن کارگر در قبال دریافت مزد معین، کاری را برای مدت معین یا نامعین برای کارفرما انجام می دهد.
- تبصره ۱ - در صورت نامعین بودن مدت کار، با توجه به ماهیت و طبیعت کار، پایان و خاتمه طرح، پروژه یا فعالیت کارگاه، زمان خاتمه قرارداد تلقی می شود.

■ ماده ۱۰ - قرارداد کار علاوه بر مشخصات دقیق طرفین باید حاوی مواد زیر باشد:

- الف - نوع کار، حرفه یا وظیفه ای که کارگر عهده دار خواهد شد
- ب - حقوق، مزد و مزایا
- پ - ساعات کار، تعطیلات و مرخصی ها
- ت - محل انجام کار
- ث - تاریخ انعقاد قرارداد کار
- ج - مدت قرارداد، چنانچه کار برای مدت موقت باشد
- چ - مزایای رفاهی و انگیزشی که به کارگر داده می شود
- ح - چگونگی حل و فصل اختلافات با توجه به مفاد این تصویب نامه
- خ - نحوه فسخ قرارداد با توجه به مفاد این تصویب نامه
- د - دیگر مواردی که با شرایط و اوضاع و احوال، طرفین درج آن را در قرارداد لازم بدانند.

■ تبصره ۱ - قرارداد کار در سه نسخه تنظیم می شود که یک نسخه آن نزد کارگر، یک نسخه نزد کارفرما و یک نسخه در اختیار سازمان منطقه خواهد بود.

■ تبصره ۲ - سازمان منطقه نمونه های قرارداد کار مورد نیاز کارگاه ها را به دو زبان - که یکی از آنها فارسی خواهد بود - تهیه و در اختیار آنان قرار خواهد داد.

■ ماده ۱۱ - کارفرما می تواند مدتی را به نام دوره آزمایشی کار تعیین نماید، در خلال این دوره هر یک از طرفین می تواند بدون اخطار قبلی و بی آنکه الزام به پرداخت خسارت داشته باشد، رابطه کار را قطع نماید. مدت دوره آزمایشی با توافق دو طرف تعیین و در قرارداد ذکر می شود ولی در مورد کارگران نیمه ماهر و ساده بیش از یک ماه و کارگران ماهر بیش

از سه ماه نخواهد بود. در هر صورت مزد و مزایای ضمن کار کارگری که کار وی حین دوره آزمایشی یا پایان آن خاتمه می یابد باید برای مدتی که به کار اشتغال داشته است، پرداخت شود.

■ تبصره - انعقاد قرارداد آزمایشی بین یک کارگر و یک فرما برای یک شغل معین فقط برای یک بار صورت خواهد گرفت.

■ ماده ۱۲ - قرارداد کار به یکی از طرق زیر خاتمه می یابد:

- الف - فوت کارگر
- ب - بازنشستگی کارگر
- پ - از کار افتادگی کلی کارگر
- ث - انقضای مدت قراردادهای کار با مدت معین
- ت - پایان کار در قراردادهایی که منوط به کار معین است
- ج - فسخ قرارداد کار از سوی کارفرما و کارگر در مواردی که در قرارداد کار مطابق این تصویب نامه پیش بینی شده است.

چ - استعفای کارگر

■ ماده ۱۳ - هرگاه اخراج کارگر به دلیل عدم رعایت آئین نامه انضباطی کار باشد می تواند به مرجع حل اختلاف پیش بینی شده در این تصویب نامه مراجعه نماید. مرجع مذکور بر اساس این تصویب نامه و آئین نامه های انضباطی مورد عمل کارگاه تصمیم لازم را اتخاذ خواهد کرد.

■ ماده ۱۴ - هرگونه تغییر در شرایط کار منوط به پیش بینی آن در قرارداد کار و شرایط و احوال کارگاه خواهد بود. هرگاه کارفرما بدون توجه به قرارداد کار و عدم جلب موافقت کارگر شرایط کار را تغییر دهد به نحوی که از لحاظ میزان مزد و یا حیثیت به او لطمه و زیان وارد سازد، کارگر می تواند به مرجع حل اختلاف شکایت کرده و تقاضای خسارت نماید.

فصل سوم - شرایط کار :

- ماده ۲۲ - علاوه بر تعطیلات رسمی کشور، روز جهانی کارگر (۱۱ اردیبهشت) نیز جزو تعطیلات رسمی به حساب می آید.
- ماده ۲۳ - در صورت فسخ یا خاتمه قرارداد کار یا بازنشستگی و از کار افتادگی کلی کارگر و یا تعطیل کارگاه مطالبات مربوط به مدت مرخصی استحقاقی کارگر به وی و در صورت فوت او به ورثه اش پرداخت می شود.
- ماده ۲۴ - مرخصی استحقاقی سالانه کارگران با احتساب روزهای جمعه جمعاً بیست روز است، سایر روزهای تعطیل جزو ایام مرخصی محسوب نخواهد شد. برای کار کمتر یک سال، مرخصی مزبور نسبت به کار انجام یافته محاسبه می شود.
- ماده ۲۵ - هر گونه اضافه کار در چهار هفته که بیش از (۱۷۶) ساعت مذکور در ماده (۱۶) این تصویب نامه انجام یابد مستلزم پرداخت مزایایی است که قبلاً در قرارداد کار پیش بینی شده است.
- ماده ۲۶ - حداقل مزد پرداختی در مناطق، کمتر از حداقل مزد قانونی کشور نخواهد بود.
- ماده ۲۷ - برای انجام کار مساوی که در شرایط مساوی در یک کارگاه انجام می گیرد باید به زن و مرد مساوی پرداخت شود. تبعیض در تعیین میزان مزد بر اساس سن، جنس، نژاد و قومیت و اعتقادات سیاسی و مذهبی ممنوع است.
- ماده ۲۸ - در مواردی که با توافق طرفین قسمتی از مزد به صورت غیر نقدی پرداخت می شود، باید ارزش نقدی تعیین شده برای این گونه پرداخت ها منصفانه و معقول باشد.

- ماده ۱۵ - به کار گماردن افراد کمتر از ۱۵ سال تمام ممنوع است.
- ماده ۱۶ - مدت کار روزانه کارگر بر اساس توافق دو طرف و به موجب قرارداد کار تعیین خواهد شد ولی در هر حال از ۱۷۶ ساعت در چهار هفته متوالی تجاوز نخواهد کرد.
- ماده ۱۷ - کار روز، کاری است که زمان انجام آن از ساعت (۶) تا (۲۲) و کار شب، کاری است که زمان انجام آن بین ساعت (۲۲) تا (۶) می باشد، کار مختلط، کاری است که بخشی از ساعات انجام آن در روز و قسمتی از آن در شب واقع می شود.
- ماده ۱۸ - کار متناوب کاری است که نوعاً در ساعات متوالی انجام نمی یابد، بلکه در ساعات معینی از شبانه روز صورت می گیرد.
- ماده ۱۹ - کار نوبتی کاری است که در طول ماه گردش دارد، به نحوی که نوبت های آن در صبح یا عصر یا شب واقع می شود.
- ماده ۲۰ - هر گاه به موجب قرارداد منعقد، کار به صورت نوبتی و یا شب کاری انجام پذیرد، مزایای پرداختی به این قبیل کارها بر اساس قرارداد کار و توافق کارگر و کارفرما و شرایط و اوضاع و احوال کارگاه تعیین خواهد شد.
- ماده ۲۱ - استفاده از تعطیل هفتگی (جمعه)، مرخصی استحقاقی سالانه و تعطیلات رسمی بر اساس توافق دو طرف خواهد بود و هرگاه با موافقت کارگر این مرخصی ها به روز دیگر منتقل شود و یا استفاده نشود، مزایای پرداختی بر اساس توافق طرفین که قبلاً اتخاذ شده باشد، خواهد بود.

فصل چهارم - مرجع حل اختلاف :

■ ماده ۲۹ - هرگونه اختلاف ناشی از اجرای مقررات این تصویب نامه و قرارداد کار که بین کارگر و کارفرما رخ می دهد، بدو از طریق سازش حل خواهد شد.

هرگاه اختلاف از طریق سازش حل نشود، موضوع ظرف (۱۰) روز از سوی هر یک از طرفین به هیئت رسیدگی ارجاع خواهد شد.

■ ماده ۳۰ - هیئت مذکور در ماده فوق مرکب است از :

- کارفرمای ذیربط یا نماینده تام الاختیار وی

- کارگر ذیربط یا نماینده تام الاختیار وی

- نماینده سازمان منطقه

■ تبصره - هیئت رسیدگی ظرف ده روز از تاریخ دریافت شکایت موظف است به موضوع رسیدگی و نظر خود را اعلام دارد.

■ ماده ۳۱ - تصمیمات هیئت رسیدگی ظرف (۱۰) روز از تاریخ ابلاغ به طرفین، قطعی و لازم الاجرا بوده و به وسیله دایره اجرای احکام دادگستری اجرا می شود.

■ ماده ۳۲ - کارگری که قرارداد کارش از سوی کارفرما فسخ می شود می تواند ظرف (۱۵) روز به هیئت مراجعه و تقاضای رسیدگی نماید.

■ ماده ۳۳ - هرگاه اخراج کارگر از سوی هیئت رسیدگی موجه تشخیص داده شود، هیئت، اخراج وی را تائید نموده و کارفرما را ملزم خواهد ساخت که در قبال هر سال خدمت، حقوق (۱۵) روز کارگر را به وی بپردازد.

■ ماده ۳۴ - هرگاه اخراج کارگر از سوی هیئت رسیدگی موجه شناخته نشود، کارفرما را مقید خواهد کرد تا کارگر را به کار برگردانده و حقوق ایام بلا تکلیفی وی را بپردازد و یا آنکه در قبال هر سال خدمت حقوق (۴۵) روز وی را به عنوان خسارت اخراج بپردازد.

■ ماده ۳۵ - دبیرخانه شورای عالی مکلف است با توجه به شرایط و اوضاع و احوال اقتصادی - اجتماعی، آئین نامه نمونه انضباط کار، را با هماهنگی وزارت کار و امور اجتماعی و سازمان هر منطقه تهیه و برای اجرا در اختیار سازمانهای مناطق آزاد قرار دهد.

■ ماده ۳۶ - کارفرمای هر کارگاه مستقر در منطقه، آئین نامه انضباطی کار خاص آن کارگاه را تهیه و پس از تائید سازمان منطقه به مرحله اجرا خواهد نهاد.

فصل پنجم - آموزش و کاربایی :

■ ماده ۳۷ - وزارت کار و امور اجتماعی، آمار و اطلاعات مورد نیاز مربوط به نیروی انسانی را با هماهنگی سازمان هر منطقه حسب مورد از کارگاه ها و موسسات واقع در مناطق آزاد تهیه می نماید.

■ ماده ۳۸ - سازمان منطقه با صدور مجوز برای مراکز مشاوره شغلی و کاربایی غیر دولتی در مناطق آزاد خدمات لازم را از این طریق ارائه خواهد کرد.

■ ماده ۳۹ - سازمان منطقه با هماهنگی و همکاری وزارت کار و امور اجتماعی (سازمان آموزش فنی و حرفه ای) و با عنایت به ماده (۹) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی متناسب با نیاز کار نسبت ایجاد مراکز آموزش فنی و حرفه ای در منطقه اقدام خواهد کرد.

■ ماده ۴۴ - هر کارفرمایی که قرارداد کار با تبعه کشورهای خارجی منعقد ساخته، به هنگام پایان قرارداد کار و همچنین تبعه ای که قراردادش پایان پذیرفته موظفند مراتب را به واحد کار و خدمات اشتغال سازمان هر منطقه اطلاع دهند.

■ ماده ۴۵ - کارگاه های مستقر در منطقه ملزم هستند فهرستی شامل نام، ملیت، تخصص، شغل و مزد دریافتی کارگران خود را هر شش ماه یک بار تهیه و به واحد کار و خدمات اشتغال سازمان هر منطقه اعلام دارند.

فصل هفتم - تامین اجتماعی :

■ ماده ۴۶ - سازمان هر منطقه آزاد مکلف است راسا یا با مشارکت سازمان تامین اجتماعی و یا شرکتهای بیمه نسبت به تاسیس « صندوق یا صندوق هایی » به منظور ارائه خدمات درمانی، غرامت دستمزد ایام بیماری، بارداری، از کار افتادگی جزئی و کلی، بازنشستگی، فوت و سایر موارد مربوط برای کارکنان مشمول این مقررات در مناطق آزاد اقدام نماید.

■ تبصره - سازمان تامین اجتماعی می تواند به طور مستقل نیز نسبت به ارائه خدمات مختلف بیمه حسب مورد به شاغلان داخلی و خارجی واحدهای مستقر در مناطق آزاد بر اساس قوانین و مقررات تامین اجتماعی اقدام نماید.

■ ماده ۴۰ - سازمان منطقه با هماهنگی واحد کار و خدمات اشتغال و کارفرمایان نسبت به معرفی افرادی که نیاز به آموزش دارند به مراکز آموزش فنی و حرفه ای اقدام خواهد کرد. تبصره - ضوابط مربوط به اعزام این قبیل افراد برای آموزش و چگونگی تشکیل دوره های آموزشی و غیره از سوی سازمان منطقه با همکاری واحد کار و خدمات اشتغال تنظیم خواهد شد.

فصل ششم - اشتغال اتباع خارجی :

■ ماده ۴۱ - کلیه کارفرمایان کارگاه های واقع در مناطق موظفند حتی الامکان نیروی کار مورد نیاز خود را از میان کارگران ایرانی تامین نماید. با این حال در کارگاه های مذکور می تواند از خدمات، تخصص ها و مهارت های متخصصان تبعه کشورهای خارجی تحت شرایط مندرج در این تصویب نامه استفاده کرد.

■ تبصره - در هر صورت نسبت به کارگران خارجی نباید از ده درصد (۱۰٪) کل شاغلان هر منطقه بیشتر باشد.

■ ماده ۴۲ - پروانه اشتغال برای اتباع خارجی با رعایت ماده (۴۱) و تبصره آن به تشخیص و درخواست سازمان مناطق و توسط واحد کار و خدمات اشتغال در منطقه صادر می شود.

■ ماده ۴۳ - اتباع خارجی که در مناطق آزاد به کار اشتغال می ورزند، تعهد خواهند کرد که طی مدت اشتغال به کارگران ایرانی تخصص های خود را آموزش دهند، چگونگی انتقال تخصص تبعه خارجی به کارگران ایرانی را سازمان هر منطقه تعیین خواهد کرد.

■ ماده ۵۰ - ضوابط و دستور العمل های مربوط به تعیین سرانه حق بیمه اتباع خارجی و نحوه تشکیل صندوق یا صندوق ها و مقررات حاکم بر آن و روابط صندوق ها و سازمان تامین اجتماعی و یا دیگر شرکت های بیمه و چگونگی انتقال سوابق بیمه کارگران خارجی به کشور و سایر مسایل مربوط توسط دبیرخانه شورای عالی و سازمان تامین اجتماعی تهیه و به تصویب اکثریت وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد خواهد رسید.

فصل هشتم - متفرقه :

■ ماده ۵۱ - مقاوله نامه ها و تصویب نامه های سازمان بین المللی کار در مناطق آزاد لازم الرعایه می باشد.

■ ماده ۴۷ - آن دسته از کارگران شاغل در واحدهای واقع در مناطق آزاد که در گذشته مشمول قانون تامین اجتماعی بوده و حق بیمه به سازمان تامین اجتماعی پرداخته اند و نیز کارگران مشمول مقررات این تصویب نامه که حق بیمه به صندوق پرداخته اند سوابق آنها محفوظ بوده و در مورد اشتغال بعدی می توانند سوابق خود را منتقل سازند.

■ تبصره - ضوابط و دستور العمل های مربوط به سوابق این گونه افراد و احتساب آن توسط سازمان مناطق و سازمان تامین اجتماعی تهیه و به تأیید شورای عالی مناطق آزاد خواهد رسید.

■ ماده ۴۸ - اتباع خارجی که در مناطق آزاد به کار اشتغال دارند می توانند همانند اتباع ایرانی از مزایای صندوق مربوط استفاده کنند.

■ ماده ۴۹ - اتباع خارجی مجاز به کار یا اقامت در مناطق آزاد از حیث خدمات درمانی مشمول مقررات «بیمه گر» خواهند بود. به هر حال بیمه اتباع خارجی با توجه به قراردادهای متقابل انجام پذیر خواهد بود.

سازمان صنایع کوچک و شرکتهای صنعتی ایران
شرکت شرکتهای صنعتی استان سمنان

SEM NAN SPECIAL ECONOMIC ZONE
IRAN, SEMNAN, STANDARDSQ, JAVANBLV

semnan.isipo.ir Email: semnan@isipo.ir

